

Esbjerg til Bramming, som jeg tror er 2 1/2 Mil, kun mødte to Bogue og een Fodgænger. Dette er dog ikke fuldkommen nøiagtigt, thi vi bleve rigtignok behagelig overraskede ved at møde 2 Bogue med 3 Ministre i; men da jeg ikke antager, at vore Ministre have Tid til saa hyppigt, som man ellers kunde ønske det, at færdes i den Del af Landet, drifter jeg mig til at trække disse 2 Bogue og de 3 Ministre fra. Naar vi virkelig for Alvor ville sætte os ind i disse Forhold, maa vi ikke indskrænke os til at ty til de ærede Medlemmer, der fortrinligt have befordret Bevillingen til at bygge disse Jernbaner. Hvad de hidtil have afholdt sig fra, er at give nogen- sornhelst Dplysning, nogen- sornhelst Grund, noget- sornhelst virkelig paalideligt Datum for den Begjæring, der er stillet med Hensyn til Jernbaner paa Vestkysten af Sjælland. At der kan komme nogen Færdsel hen til den Del af Sjælland Nord fra, følger af sig selv, men jeg tiltror hverken mig selv eller egentlig Nogen den Kyndighed, der maatte ønskes for at bedømme, hvad den Færdsel kan være værd. Naar vi imidlertid, mine Herrer, virkelig ville have denne nybte Jernbane til Esbjerg og saa videre rimeligvis ogsaa Syd paa en Forbindelse med Ribe, som nu skal have den Ulykke at se en Jernbane tæt ved Byen, en Ulykke, som allerede saa mangfoldige af vore Kjøbstæder lide ved, saa skulle vi endelig have Esbjerg Havn med den formodede Ind- og Udførsel, der skal knytte sig dertil. Det ærede Medlem fra Bogo eller for Kolding (Berg) ønskede, at jeg maatte være istand til at kunne give ham nogle Dplysninger om denne Havn. Jeg kan ikke give ham anden Dplysning, end hvad jeg har paastaet fra Begyndelsen af, nemlig at det hele Anlæg er en Fallit, hvad dets Egen- skab af Havn angaar, og jeg har ikke den Tro, at det kan rettes til at blive nogen virkelig nyttig Havn. Det forekommer mig ikke, at der er det Mindste, som taler for Mulig- heden af en stor udenlandsk Handel fra Esbjerg. Man vil jo strax tænke paa Udførelsen af Kvæg, men ogsaa denne Udførsel er meget uvis. Man kan naturligvis ikke se, hvor vort Kvæg i det Hele bliver af, men af de 36,800 Stykker stort Hornkvæg, som ifjor blev udført

til Udlandet, ankom kun 1,902 direkte til London. At vi have sendt mange flere ind- rekte dertil, følger af sig selv, men Dplysning derom kan man ikke faae, idet denne Udførsel skjuler sig paa andre Punkter. Naar vi nu imidlertid endelig ville have denne Havn istand, beder jeg erindret, at der til det, der allerede er bevilget og nu foreslaas bevilget dertil, efter al Sandsynlighed vil komme et temmelig stort Beløb, inden vi ville være istand til at gjøre Havnen færdig. De Herrer maa derhos yderligere være fattede paa at bevilge mindst 50,000 Rbd. til et Fyrstib, hvor- hos De maa være fattede paa at anlægge faste Fyr, og endelig maa man have Lodsler — ja maa- ske man kan spare dem, thi der kommer vel ingen Skibe dertil — og naar man saa endelig har faaet etableret en meget stor Forretning derovre, saa er Havnen for lille. Efter hvad der er opgivet af Vandbygningsdirektor Carlsen, er nemlig den Kaiplads, der hører til Havnen, kun 90 Fod lang, og der kan altsaa ikke ligge mere, end 3 af de Dampskibe, som al- mindelig fare paa Østersøen; men det vil dog være en aldeles utilstrækkelig Plads til at løse og lade, naar man tror, at Havnen vil komme til at se en livlig og betydelig Trafik. Jeg gjen- tager, at jeg ikke veed, hvorfra denne Trafik skulde komme, og jeg paastaar, at denne Havn, naar man haade tager Hensyn til, hvad der allerede er gaaet dertil, og hvad der endnu skal gives dertil, samt til de yderligere Anlæg og Udgifter, den vil kræve, vil medføre en saa aldeles urimelig Bekostning, at jeg ikke vilde kunne fortænke Nogen i, om han ligeoverfor den Bevilling af ca. 150,000 Rbd., der nu kræves, kom til det Resultat, at det er ikke godt at kaste gode Penge efter flette. Imid- lertid behøve vi nu ikke videre at bryde Ho- vedet med denne Sag, thi jeg anser det som givet, at denne Havn paa en Maade bliver fuldført; men jeg beklager, at man ikke vedtog det simple Forslag, jeg gjorde, dengang Havne- anlæget blev vedtaget, nemlig, at man skulde bygge en Molo ud i Havet — Noget, man kunde have gjort for en forholdsvis ringe Penge — og se, hvilken Skibsfart der vilde komme til Stedet, for derefter enten at lade det blive derved eller at bygge videre; men